

vesna debela, da bo tudi tukaj tekkel že v jesen električni tok ter bomo imeli električno luč. Torej na delo!

**Smrt Radeckijevga veterana.** Iz Grab pri Sv. Križu na Murskem polju poročajo: Pri nas smo spremili k zadnjemu počitku 90 let starega moža Antona Cimermana in sicer dne 9. t. m. Bil je mož pošten, priljubljen, služil je vojaško dobo v svoji mladosti sedem let, udeležil se bitke pri Kustoci na Laškem leta 1856 in bil odlikovan. Kot pristaš SLS je sodeloval pri zadnjih volitvah. Ostani nam, dragi dedek, v hvaležnem spominu!

**Dve smrtni nesreči v Gajovcih pri Sv. Marjeti nize Ptuj.** Tukaj ste se dogodile v kratkem času dve nesreči. Konj je brcnil v železdec tihega in mirnega mladeniča M. Smotara, hlapca pri posestniku Kolaricu v Placarovcih. Naslednji dan je revež umr v sled sunka. Teden pozneje pa je smrt zahtevala drugo žrtev v naši vasi. Zvečer je posestnik Janez Stumbergar šel na streho, hotel dol spoditi nekega svojeglavega purana. Pri tem se je pa nesrečnemu Stumbergarju izpodrsnilo in je padel s strehe po festvi na tla in se ubil. Ranjki je bil jako resnega in treznega značaja, skromen in delaven kot čebela. Bog daj obema večno plačilo v nebesih, a njiju svojcem pa naše iskreno sožalje!

**Zenitovanijske novice od Sv. Trojice v Haložah.** Slovesno je spremljala Marijina družba pred poročni oltar dve pridni članici, namreč Marijo Hren in Sedlaška, ki je poročila Mihaela Vidovič in Lizo Merc, ki se preseli v Zakli h Križevim. — Isti dan je bila poroka vrliga tukajšnjega Orla Simona Pernek z 17 letno Nežo Drevenšek. Bilo srečno! — Izmed 6 mladoletnih nevesti ste bili najmlajši. Roza Klaneček iz Gruskovja in Marija Cafuta iz Podlehnik, ki dovršite 17 leto sele septembra oz. oktobra.

**Nesreča.** Domači maček je pred letom dni ugriznil Korlovega 13letnega šolarja iz Dolene pri Sv. Trojici v Haložah. Po enem letu so se šele pokazali znaki stekline. — Ravno tako so odpeljali v Celje v Pasteurjev zavod 26letnega posestnika Jungerja iz Gorce. Vgriznil ga je nek stekel pes. Pozor torej!

**Kap je zadela** posestnika Jožefa Vidoviča iz Sedlaškega pri Sv. Trojici v Haložah, ko se je vrnil iz gostije svojega nečaka.

**Redek slučaj** dolgoletnega službovanja. (Dopis iz Majšperga pri Ptuj.) Simon Galun, posestnik v Majšpergu št 15 praznuje dne 1. marca v krogu svoje družine 36 letnico svojega službovanja kot okrajni cestar. Ta težaven, trudapolen in odgovoren posel je prevzel 1. marca leta 1890, kot 27 letni mladenič in ga opravlja še danes, ko je že dosegel starost 63 let, tako vestno in vzorno, da ni dal nikdar povoda za kakršnokoli posvarilo od strani predstojnih cestnih organov, še manj pa za ukor ali kazen. Osivel je v svoji službi in izčrpal telesne moči za dobro stanje in vzorno vzdrževanje odkazanega mu dela okrajne ceste Ptuj—Rogatec—Krapina in stranske ceste Slov. Bistrica. Posebno zadnja leta mu zadaja popravo njegovega kosa ceste veliko truda in napora, ker baš po tem delu dovaža in odvaža tovorna stroji »Majšperge« z avtomobili in z vozovi težke tovore surovin in izdelkov, s čimer se cesta močno razreže, razrije in skvari. V sled starosti in oslabelosti namerava podati prav 1. marca ostavko. Po božji in človeški pravici zasluži ta vztrajni mož odlikovanja in zaslužene pokojnine.

**Zalostne in vesele novice od Sv. Jurja ob južni železnici.** V torek, dne 9. februarja zvečer je umrl v 78. letu starosti ugleden mož Matija Cater, posestnik in mlinar na Pešnici. Mučila ga je dolgo časa neozdravljiva bolezen, rak na prsni. Da je bil močno priljubljen, je pokazala obilna udeležba na spremstvu k zadnjemu počitku. Božja Previdnost je bila, da so pri Mlinarjevih ravno v sled smrti gori omenjenega bedeli, ker so napravljali mrtvaški oder, ko je v sosednem gospodarskem poslopu izbruhnil ogenj ob 11. uri ponoči. Ko bi ne bili takoj začeli ljudje polivati strehe zraven nahajajočih se poslopj, bi bila lahko cela vas uničena. Ogenj je povzročil neki zločinec. A ni mu bilo dosti še to. Ko sta požarni brambi že nekaj časa gasili, je v času, ko so nekoliko prenehali, porezal na petih krajih vijake na ceveh, s katerimi so med seboj privite. Imel je namen, na vsak način upepeliti celo vas. Upamo, da se posreči storilca zaslediti. V letošnjem predpustu je bilo pri nas 14 parov obklicanih. Izmed katerih je bilo 10 parov tu poročenih. Je že precej lepo število za leto, ko je bolj kratek predpust. — Opazili smo, da so začeli v zadnjem času k nam: skoro k vsaki hiši pošiljati najogabnejši slovenski list, zerkovovo »Domovino«. Opozarjamo torej vse, posebno krščanske stariše, da si ne pustijo pohujšljivi list pošiljati, ampak ga naj takoj nazaj pošljejo, kakor so večinoma vsi storili.

**Smrt našega zvestega pristaša v Petrovcih.** Minulo soboto, dne 13. februarja tega leta smo spremili k večnemu počitku zaslužnega moža gospoda Koren Antona, posestnika in župana v Petrovcih. Rajni je bil 30 let nepretrgoma župan velike petrovske občine, katero je vključ v svoji starosti nesebično ter požrtvovalno opravljal in vodil le v korist svojih občanov. Rajni je bil tudi načelnik branilnice in posojilnice v Petrovcih od ustanovitve leta 1907, ki se je pod njegovim vodstvom lepo razvijala. Bil je predsednik društva »Gospodar« od ustanovitve leta 1899. Društvo je z vso skrbjo vodil v prosep in napredek izobrazbe na prosvetnem, kakor tudi na gospodarskem polju. Rajni je bil 40 let cerkveni ključar petrovske cerkve, za katero si je v prejšnjih letih, ko so cerkveni ključarji res še ključarji bili, pridobil neveljavljivi zaslug za lepoto petrovske romarske cerkve. Z eno besedo, zgubili smo moža, kateremu bo težko najti vrstnika. Njegov pogreb — nepregledna množica ljudstva, selška mladina — je pričal, kako priljubljen in spoštovan je bil rajnik med svojimi občani, zato pa Ti kličemo: Ti si se sicer preselil iz naše sredine, a duh in nesebična dela Tvoja naj živita med nami! Blag mu spomin!

**Avtoomnibuspromet.** V nedeljo, dne 21. t. m., ob 11. uri predpoldne se vrši v gostilni Horvat v Kamnici shod radi avtoprometa med Mariborom in Selnico.

**Kupci, pozor!** Krasno posestvo g. Ivana Kaca star. bo dne 25. februarja t. l. ob 11. uri dopoldne pri okrajnem sodišču v Slov. Bistrici na javni dražbi prodano. Posestvo leži ob državni cesti v mestu Slov. Bistrica. Obsega novo zidano hišo, hleve, kozolec, dve veliki uti za seno in gospodarsko poslopje. V hiši je velika gostilna. Na podstrešju so napravljene lepe sobe. Pred hišo je mostna tehnica. K tem poslopjem še spada zraven 13 orahov njiv, travnikov, vrta in sadonosnika. Vse skupaj je cenjeno 134.000 dinarjev. Najnižji ponudek znaša 76.358 dinarjev. Vadij, katerega bode treba položiti vsakemu, ki se udeleži dražbe, znaša 13.500 dinarjev. Kdor si želi res lepega posestva, naj ne zamudi priti na licitacijo!

**Najdena izgubljena deklita.** Dne 8. t. m. v Junklostru izgubljeno tri in polletno deklito Amalijo Zakošek so našli še živo v petek, dne 12. t. m., visoko gori v hribu sv. Trojice v nekem težko pristopnem jarku. Ubogi otrok je prebil v tej samotni tri dni in štiri noči brez hrane. Ročice in nožice je imela vse zabrekle od mraza. Rekla je: Lačna sem, dajte mi kruha!

**G. Venčeslav Jasirobnik** se prosi, da naznani svoj naslov, oziroma se osebno javi pri župnijskem uradu Brezno, kjer dobi izplačano nagrado za verouk.

**Na gostiji Fras-Rojko v Rošnji** se je nabralo za Dijsko semenišče 135 dinarjev. Bog plačaj! Novoporočencema mnogo sreče in blagoslova od Boga!

**Zglasilnice za tujce,** ki so predpisane z razglasom št. 42 z dne 30. januarja 1926, »Uradni list« št. 9, ima v založbi tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

## Krajevne zanimivosti.

**Kamnica.** Poročil se je dne 10. t. m. v podružni cerkvi pri Sv. Vrbanu sin Jože iz ugledne Matičičeve rodbine na Sobru z mladenko Marijo Jarc, p. d. Repnikovo. Na gostiji sta v veseli družbi na predlog g. Čičeka iz Jelovca nabrala gg. starešina Hlebič iz Sv. Križa in Peitler iz Sobra znesek 250 dinarjev za tretji zvon pri Sv. Vrbanu. Živeli posnemovalci! Mlademu paru pa želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

**Vurberg.** V lastni državi smo, a na Vurbergu imajo še zdaj oblast Nemci. Ta mož je grofov ravnatelj gospod Gumpert. Na Vurbergu nas je dosti siromakov, ki imamo pri graščini drva, njive in listje. A listja nikoli ne dobimo o pravem času. V najhujši zimi meseca decembra mnogi nismo imeli s čim nastiliti. Tega je kriv ravnatelj Gumpert, ki nam nikdar ne nakaže listja o pravem času. In zdaj se celo sliši, da se bo ta mož iz Ptuja zopet preselil na Vurberg. To pa se ne sme zgoditi! Občina mora poseči vmes in naznaniti grofu, da Gumperta ne maramo. Dobro se še spominjamo leta 1918. Gumpert je moral naenkrat zapustiti Vurberg, zakaj, že sam dobro ve. Se nekaj moram omeniti. Graščina ima neke vinčarji praznih, ker je več vinčarjev odšlo. Bojijo se trpljenja, ker jih Gumpert podi na delo v Hraštovec, v Ptuj in na druge kraje. Koliko bodo šele vinčarji trpeli, če pride na Vurberg! Zato proč z njim! Naj gre v Nemško Avstrijo, kjer je doma!

**Laporje.** Sin našega župana Franc Rak se je oženil z vrlo mladenko Marijo Mlakar, hčerko znanega nepozabnega rodoljuba Franca Mlakarja v Hošnici. Svatje so na nevestinem domu nabrali za dijsko semenišče v Mariboru 320 dinarjev.

**Sv. Jurij v Slov. gor.** Dne 13. t. m. je mirno v Gospodu zaspela blaga mati Marija Dvoršak v visoki starosti 80 let. Rajnica je bila globokoverna ter v dolgotrajni bolezni izvanredno potrpežljiva. Štiri in pol leta ni mogla sama iz postelje. Na sedmini se je nabralo za afrikanski misijon 75 dinarjev. — Raz prižnice se je ta predpust oklicalo 23 zakonskih parov.

**Sv. Ana v Slov. gor.** Dne 10. t. m. smo ob obilni udeležbi faranov spremili k zadnjemu počitku Rozalijo Markuš, posestnico na Ščavnici ter ženo cerkvenega ključarja. V mučni bolezni je bila večkrat previdena s svetotajstvi. V 64. letu je šla k božjemu Srcu, katero je v življenju zaupno častila. Rajna je bila vzgladna in požrtvovalna žena svojem možu, vrlo dobra gospodinja, nesebična in radodarna napram številnim revežem, ki je gotovo ne bodo pozabili. Bila je pa tudi skrbna in ljubeča mati svojim otrokom. Skrbno je čuvala nad njimi, nerednosti ter klafunja v svoji hiši ni trpela. Z veseljem je podpirala zidavo našega Društvenega doma, mnogo je pripomnela k stavbi. Hvaležno se je bodo društveniiki vedno spominjali. V njeni hiši strup liberalizma ni našel odmeva. Prepričani smo, da bodo tudi nasledniki čuvali Markušovo hišo pred novodobnimi zmotami ter se bodo raznali po vzgladu in stopinjah dobre rajne matere. Ti pa, nepozabljena, uživaj večni raj, večna luč Ti sveti naj! Zahujočim domačim naše odkrito sožalje!

**Sv. Rupert v Slov. gor.** Pri nas smo obhajali sv. misijon. Ljudje so se misijona prav pridno udeleževali, prav posebno radi pa smo hodili k pridigam. Med poslušalci so bili različni ljudje, tudi taki, ki so prihajali bolj iz radovednosti, kakor pa iz pobožnosti. Toda naši misijonarji so bili spretni pridigarji. Dopisnik »Jutra« št. 36 piše, »da se misijonarji niti nad naprednimi časopisi niso več izpozabljali, oziroma udrihali. — Seveda nekaj pa misijoner mora reči, drugače se ne razločuje od navadnega duhovnika! Dopisniku »Jutra« je menda premalo znano, da pri nas preobvladuje samo dobro katoliško časopisje. Zato misijonarjem ni bilo treba mnogo govoriti niti o dobrem niti o slabem, brezverskem in protikatoliškem časopisju, ker mi o tem že misijon sami dobro vemo, kam pes taco moli. Tistih pa »Domovine«, ki prihajajo v našo faro, pa ljudje itak dosti ne berejo, ampak jih porabijo za druge namene!

Ce bi pa hio treba misijonarjem posebno govoriti o našem prednem časopisju, bi bili gotovo svoj glas povzdignili tako visoko in tako močno, da bi dopisniku »Jutra« 14 dni bučalo po ušesih ter bi mu ne dalo spati ne po dnevu in ne po noči. Dopisnik »Jutra« konča svoj članek: »Četudi nas tlačijo davčna bremena in razne enake nadloge, smo vkljub temu pokazali ob tej priliki prav velike roke.« K temu pa mi pripomnimo: Največ zaslug za sv. misijon ima vč. g. župnik, potem šele pridejo drugi na vrsto. Sploh pa spomnimo dopisnika »Jutra« na pregovor: »Lasina hvala smrdi«, ali »če komu kaj daruješ, naj ne ve levica, kaj je dala desnica.« Tudi ne maramo, da bi nas nesprotno časopisje hvalilo!

**Sv. Bolienk v Slov. gor.** Letos pa imamo Bolienčani ves pust pušček za klobukom; vsak teden imamo gostijo. Dne 24. januarja se je omožila Marija Kumer iz Bišečkega vrha v Vintarovce, dne 1. februarja sta bila poročena Franc Herko in Jozefa Čeh, dne 8. februarja Franc Postrak in Ana Vršič, dne 10. februarja Janez Herman z Ivanom Rojko pri Sv. Rupertu, dne 14. februarja Anton Čuček in Gera Fras, dne 15. februarja Franc Sketa in Marija Gomilšek tukaj, Martin Vrečar pa z Ano Voglar pri Sv. Urbanu. Letos je občina Bišečki vrh na prvem mestu, dala je 4 žene in 2 nevesti. Da bi tudi vsi srečni bili, to jim Bog daj! — Na Svečnico je imelo naše Prosvetno društvo svoj občni zbor. Iz poročila odbornikov smo doznali, da je društvo imelo v preteklem letu 1300 dinarjev dohodkov in 700 dinarjev izdatkov. Nakupilo je mnogo novih knjig in dalo 64 starih na novo vezati. Knjižnica je zdaj lepo urejena in mlado in staro sega prav pridno po knjigah. Izvolil se je tudi nov odbor: za predsednika Fran Horvat ml., za tajnika Matija Gajser, za blagajnika Franc Simončič in za knjižničarja zopet Anton Ferš; pregledniki računov pa so: Janez Murko, Janez Horvet in Franc Postrak. Novi odbor naj krepko nadaljuje započeto delo! — Veliki župan v Mariboru je društvu na njegovo pismeno prošnjo dne 21. januarja t. l. dovolil, da sme za predavanja in predstave uporabiti eno šolsko sobo. Gotovo bodo vsi člani ugodno rešitev pozdravili z velikim veseljem, ker se društvo do zdaj ni moglo prav razvijati radi pomanjkanja primerne prostora. Bodi na tem mestu prosvetnemu oddelku v Mariboru izrečena topla zahvala za naklonjenost.

**Sv. Andraž v Slov. gor.** Kaj veselo življenje je bilo pri nas zlasti zadnji predpustni teden, ko so razni ženini in neveste obhajali svoje gostije. V nedeljo, dne 31. jan. je bilo 14 parov obklicanih in le eden par se je skesal, vsi drugi pa so korajžno vzeli nase zakonski jarem. In zakaj bi ne, ko pa so godci vsakemu paru tako veselo piskali, da je marsikatero srce zahrepenelo po zakonski kletki, da je pri pogledu na veselo svatovsko družbo marsikako oko nevoljivo pogledalo ženina ali nevesto in si na them zaželelo. Pa pepelnica je tu in treba bo čakati potrpežljivo boljših časov. Vrla Kvarova hiša v Hvalečincih je obhajala dve gostiji. Hči Gera ni bila več zadovoljna z blatnimi Hvalečinci in je šla z ženinom v lepše Verjane. Bila je vrla družbenica, ki je za cerkev veliko storila. Pa si je brat Franc mislil: sestre ni več, dela pa bode veliko, pa hajd po nevesto, pa kar k sosedu, misleč: domača roba je pač najboljša! In dobro je storil. Bog živi njega in njegovo ženo Nežo! Pridna družbenica Urška Hrga si je tudi želela iz domačega vaškega blata; in ko je prišel ženin iz Grinca, je rekla: Z Bogom, očka, mamka! Zdaj gremo, nožaj me več ne bo! Naj bo srečna na novem domu! Jakob Simončič iz Hvalečincev si pa je rekel: Vsak sosed se ženi, pa se bom še jaz. Sel je iskat nevesto in našel primerno v Zagorcih. In tako so isti dan štiri hiše v Hvalečincih obhajale gostijo, same vrle, poštene, krščanske hiše. Bog živi novoporočence! — Na Hvalečince gleda letos Bog z obema očesama in zato so imeli tudi zlato poroko. Sta to vrla zakonska Alojz in Gera Fekonja. Želimo jima še biser no poroko! — Nekaj se govori, da bodo Hvalečinci svoje lepo Marijino kapelo oskrbeli z novim zvonom. Pa bode zopet veselje v Hvalečincih! Da bi le bilo res! Bog živi naše vrle Hvalečince, saj so po veliki večini hvalevredni, naši ljudje in dobri kristjani; naj le tudi mladi hodijo po stopinjah starih, pa bodo Hvalečinci vedno lepi biser naše župnije. Samo tisto blato! No, pa pokora je boljše pred smrtjo, kakor po smrti, si mislijo Hvalečinci in zato potrpežljivo in za pokoro mešajo blato. Bog Vas živi!

**Sv. Lovrenc na Dravskem polju.** Pravijo, da je veliko porok, kadar je predpust kratek. Pri nas se sicer letos te ni uresničilo, a kljub temu ne smemo prezreti poroke, ki je bila dne 8. februarja. Priljubljena domačina in vrla, delavca v naših aruštvih Anton Planinšek, podpredsednik in bivši predsednik izobraževalnega društva, in Marija Peršuh, marijina članica Marijine družbe, sta na ta dan sklenila zakonsko zvezo, katero jima je blagoslovil ženinov brat o. Gabriel iz Maribora. Znaka Marijine družbe sta ju dala tudi pri poroki. Dekleta so se ju spomnila s prekrasno pesnijo pred poroko, fantje pa, ki so v kratkem času izredno dvignili svoj moški zbor, so jima popevali celo sv. mašo. Stevilni gostje na gostiji so bili do zadnjega iskreno veseli, tako da so »neki strice«, ki so nas, kakor seveda vsi drugi svaje, nekateri že poprej, nekateri že pozneje, povedali na »durica«, rekli, da so bili že na mnogih gostijah, pa na tako prijetni še ne. Nobene neprilike, ne zunaj, ne med gosti, vse v redu, veselo, zadovoljno. V svojem iskrenem veselju pa so gostje potrkali tudi na težke žepe. Ko jim je ženinov drug, vr. Cirkovljan Franc Draškovič, hvalil dve torti, so se denarice pridno odpirale, tako da so zbrali za domače izobraževalno društvo 215 din. in za Dijsko kuhinjo v Mariboru 206 din. — Ob tej priliki ne smemo pozabiti tudi sosedov Cirkovčanov. Le malo časa poprej so zvedeli, da namerevamo imeti pri njih tiho sv. mašo, pa so že imeli zbran svoj pevski zbor, ki slovi daleč naokrog in je bralcem »Slovenskega Gospodarskega«, ki so bili na Črni gori ob največjih shodih, dobro znan. Popevali so, osbčili, Marijino pesem, teko dovršeno,

da smo v duhu splavali v nebeske višave. Bog jim plačaj! Novoporočencema ponovno obilo božjega blagoslova in sreče!

**Sv. Trojica v Halozah.** Tu bomo obhajali sv. misijon od sobote, dne 6. marca, do ponedeljka, dne 15. marca t. l. Vodili ga bodo 4 očetje kapucini. Vsi ga že željno pričakujemo v tem svetem letu. — Ljudsko gibanje je bilo pri nas precej živahno v novem letu in v kratkem predpustnem času. Umrlo jih je 17. Močnejše kot smrt je življenje, ker se je narodilo 19 otrok. — Ker ne moremo vina prodati, pa ga pijemo doma in se ženimo. Tako je bilo doma poročenih 21 parov; 14 faranov pa se je oženilo »ven«.

**Sv. Marjeta niže Ptuja.** Zopet so se na nekaterih gostijah nabrali prispevki za naš Društveni dom. V Moškanjcih na gostiji Sešerko-Mojerič 310 dinarjev, k čemur je zlasti pripomogel g. dr. Visenjak iz Ptuja, ki je precej globoko segel v žep. — V Murencih na gostiji Kraigar-Rojko so nabrali 240 dinarjev. Tu pa se je z večjo svoto izkazal naš rojak g. Vincenc Prelog, bančni ravnatelj v Celju. — Veliko skrbi in stroškov so imeli naš dobri oče Ozmeč iz Gajovce, ki so obenem dve hčerki, Micko in Pepco, spremili k poročnemu oltarju. Micka je vzela Kolenka, Pepca pa Murkoviča, oba iz Malevasi. Pa kljub temu so naš dobri oče s precejšnjim darom pripomogli, da se je nabralo za Društveni dom 220 dinarjev. — Pa še na dveh gostijah so v ta namen pobirali. V Melvasi na svatbi Segula-Pukšič so zbrali 150 dinarjev in v Gorišnici na gostiji Zamuda-Brzenjak 132 dinarjev. Vsem blagim darovalcem iskreni: Bog plačaj! Priporočamo se še z naprejem našim domačinom, pa tudi drugim, ki bi nam hoteli priskočiti na pomoč s kakimi prispevki. Bog bo vsem bogati plečniki!

**Polensak pri Ptuj.** Neizprosna smrt, ki ne prizanaša nikomur, nam je pretekli teden izrgala iz vrst naših dobrih krščanskih mož Franca Kolariča iz Polenec, bivšega cerkvenega ključarja sv. Marije na Polensaku. Veran in pošten, je pri vsakokratnih volitvah stal odločno v vrstah množ, ki so tudi javno upali pokazati svojo krščansko prepričanje. V istem duhu kot rajni oče je vzgajal tudi svojega sina edinca, kateri je bil skozi 15 let domači cerkvenik, a vsled izgube vida je moral to službo opustiti. Rajnemu očetu naj bo zemljica lahka, preostelim, sinu Tonču in njegovi družini, naše prijateljsko in iskreno sožalje!

**Polensak pri Ptuj.** Poročil se je naš somišljenik, član izobraževalnega društva, občinski odbornik SLS občine Polenci Janez Hojnik, kmet v Lasigovcih, z mladenko M. Erlih iz Polenec. Zenin in nevesta sta člana katoliških organizacij ter zvesta čitatelja in naročnika »Slovenskega Gospodarja«. Bilo srečno!

**Središče ob Dravi.** Zadnji čas prihaja k nam vse polno smrdljive »Domovine«. Skoraj za vsakim plotom jo dobiš, a v marsikaterem stranskišču pa prav gotovo, kajti naši zavedni ljudje se ravno po reku: kako je blago, tako je drago, ter odkažejo temu vsiljivemu listu takoj primeren prostor. Prav je tako! — Kljub vsem gospodarskim težavam se pri nas pleše, pije in nori in to vse na račun ljube naprednosti. In če se zgodi, da po celonočnem plesu v »Sokolani« ostane klobas in cigaret izgine kar skozi okno, ni to za Središče nič hudega, kajti kak »nazadnjak« se ne bo dal zapreti v Sokolano. — Da bi pa tudi v plesu imeli beležiti napredek, je organiziral tukajšnji Sokol plesno šolo, ki bo gotovo velikega »gospodarskega pomena« za napredno Središče in okolico. Kot se čuje, obiskujejo to šolo najnaprednejši in najpametnejši ljudje obojega spola iz vseh stanov. Da je temu res tako, nam priča »maškarski ples«, ki so ga priredili ti naprednjaki na pustni torek v Sokolani. Le tako naprej, saj vemo, da vsak norec ni za maskara!

**Trbonje pri Vuzenici.** V naši župniji je umrl najstarejši mož Ivan Ošlovnik. Dosegel je lepo starost 84 let. Zadel ga je kap. Ze dalje časa se je čutil zelo slabega in ko so ga domači opomnili, da bodo poslali po duhovnika, je starček rad privolil ter se je še sam obril, da bi na duši in telesu lepo pripravljen prejel sv. obhajilo. A ni dočakal duhovnika. Ko je svoje delo končal, se je vsedel na posteljo in umrl. l. v m. p.!

**Konjice.** Demokratske glavnice v Konjicah so si izmislile nekaj posebnega. Skoro slednji hiši, to pa dobesedno, so naročili in mogoče za kak teden tudi plačali »Domovino«, ta najgrši list, v katerem v slednji številki kar mgoli surovosti in bleta čez vse, kar je poštenemu človeku sveto. Poteza je čisto podobna oni, ki jo je naredila dr. Peusova gospe, ko je na orjanski ples v Narodni dom pristrela 10 študentov iz Ljubljane, jim plačala vlak in jih prehranila zato, ker se domači samci nekaterim našim omoženim in neomoženim milostljivam ne zdi dovolj »okretni«. Kar se pa tiče »Domovine«, pa storite, vili može in žene, fantje in dekleta, svojo dolžnost! Kakor hitro Vam pošta dostavi list, napišite na njega še predno ga razvijete: Nazaj in to tako dolgo, da se Vam jo naveličajo pošiljati. Potem pa pojdit še k sosedom od hiše od hiše, in storijo naj taisto, tako da se tiste zginejo, ki so morebiti prej prihajale. Ne dajte si po slabem listu kvariti src in smilijo se Vam naj pri tem posebno še mladi! Metlo v roke in hišo pomesti! Zaenkrat je najslabši glas o hiši ti: Na »Domovino« je naročen!

**Vitanje.** »Slovenski Gospodar« je prinesel zelo zanimivo ter posnemanja vredno vest, namreč to, da se je povodom seje občinskega odbora Sv. Krištof pri Laškem predlagalo, naj občinski odbor zoper zelo razširjeno ter grodo razvado takozvanega »koruznega zakona« nekaj časa primernega podvzame. Ta hvalevredni predlog res zavednih mož priporočamo iskreno tudi našemu občinskemu odboru v posnemanje, katerega obenem pozivamo, da tudi on nastopi napram tistim parčkom, ki živijo v našem

angu tako srečno in udobno v »koruznem zakonu« v pohušarje in sramoto mladine, odraslim pa v spodtiko.

**Sv. Krištof.** V »Domovini« jadikuje nekdo o slabem stanju ceste po Rečiški dolini. Vprašamo ga: zakaj javno ne pove ljudem ime onega, ki je pri proračunski seji najhujše nasprotoval primerni svoti za cestne poplave, kot jo je nasvetoval cestni odbor? In kdo je še pozneje pozival občane, naj glasujejo proti proračunu ter s tem zakrivili, da še do danes nima občina potrjenega proračuna, kar je glavni vzrok, da cestni odbor ne more vršiti svoje naloge. Rečičani, spreglejte vendar: Ali ni več kot nesramno hinavsko zavijanje, če se poprej dela na vse mogoče načine proti občinskim dohodkom, potem pa blati cestni odbor, kateri nima sredstev, da bo ceste popravljali! Sliši se celo, da hoče tisti znani gospodek upeljati v Rečici kukuk za popravilo ceste. Ali je res tako delovanje knetom v korist?

**Laški okraj.** Vsa leta po vojski imamo v laškem okraju namesto od ljudstva izvoljenega okrajnega zastopa takozvani gerentski svet, v katerem pa imajo seveda večino demokratje z dr. Rošem na čelu, četudi pri vsakih volitvah propadejo. Naš poslanec dr. Gosar se je obrnil zaradi tega na ministrstvo. Zahtevamo volitve, ali pa tako sestavo gerentskega sveta, kakor odgovarja za posamezne stranke številu oddanih glasov!

**Kozje.** V nedeljo, dne 28. t. m., se vrši v Kozjem po rani službi božji (ob 9. uri) za celi sodni okraj Kozje veliki shod. Na shodu bodo govorili gg. poslanci dr. Hodžar, Škoberne in drugi. Shod je velikega gospodarskega pomena za naš celi okraj in se bo razpravljalo o davčnem bremenu ter o drugih važnih gospodarskih vprašanjih našega okraja. Zato opozorjamo čitatelje, da se shoda v obilnem številu udeležijo in da agitirajo, da bo udeležba tem slajnejša; saj gre za naše koristi. Posebno opozorjamo gg. župane in občinske odbornike, da se shoda sigurno udeležijo, ker se bo sklepalo o važnih gospodarskih zadevah in je nujno potrebno, da so vse občine zastopane.

**Prevorje.** Živimo sicer bolj oddaljeno od mestnega šuma ali industrijskega trušča na visokem hribu, kjer kraljuje cerkev bela sv. Ane na Prevorju, pa vendar vlada pri nas v marsičem več zadovoljnosti kot kje drugod. Bili smo svojčas po večini samostojneži, a skušnja nas je izučila, da se smo pričeli zopet vračati nazaj v pravi tabor. Naj bi tudi sosedne Sentvidčane skoraj dovela ista misel kot nas, saj smo vendar vsi v jedru le dobri kristjani in visoko spoštujemo in cenimo dedščino svojih očetov, vero in jezik materin. Zvonove, ki nam jih je vojska odvzela, hočemo nadomestiti, enega smo si že nabavili, drugega bi naj dobili letos, stari in novi zvon sta iz bron in vsled tega bi naj bil tudi tretji enak, a nekateri župljani so za jeklenega, seveda radi štedljivosti. Pa če bo v božjo čast vsak župljan par dinarjev več žrtvoval, pa si bomo nabavili le bronastega. Letos bomo imeli tudi sv. birmo in sicer meseca julija, prvič bomo tokrat pozdravili v svoji sredi našega nadpastirja. Se eno slovesnost bomo v tekočem letu praznovali in sicer 20letnico župnikovanja našega priljubljenega in vzor dušnega pastirja vlč g. R. Škerbsa. Dobili smo v preteklem letu tudi novega šolskega upravitelja v osebi g. D. Krepeka. Je naše gore list, kot sin vernih staršev našega prepričanja in našega življenja. Zbral si je tudi v domači župnijski družici za zakonsko življenje in sicer g. Urško Agrežovo iz Dobjega. Poroka se je vršila nad vse slovesno v ponedeljek, dne 8. t. m. Daj Bog mlademu paru obilo sreče in blagoslova nebes! Šolske razmere pri nas niso povoljno urejene, imamo trirazrednico, a že delj časa le samo dve učni moči. Ker pa smo za dobro vzgojo svojih otrok in za redni pouk, prosimo šolsko oblast, da nam čimprej pošlje tretjo učiteljsko moč, da se zamore šolski pouk vršiti redno. Ker prenapolnjeni razredi in nereden pouk ovirata vzgojo in izobrazbo naših otrok, katerih velik del bo svojo dedščino dobil le v šoli. Upamo, da bo šolska oblast upoštevala našo željo, vsesestransko upravičeno. Še nekaj imam na srcu. Namreč naše ceste, ki so nad vse slabe. Cesta iz Mestinja in naprej je v takem slabem stanju, da je jo! Okrajni zastop naj se le malo bolj pobriga za ceste! Tudi bi bilo želeli, da bi malo hitreje napredovalo delo pri novi cesti čez Prevorje na Grobelno, oziroma na Sv. Jurij ob j. ž.

**Sv. Peter pod Sv. gorami.** Tukaj sta se dne 9. t. m. poročila Vinko Černelc, predsednik tukajšnjega Katoliškega prosvetnega društva ter načelnik tukajšnjega Orla, in Toni Zorenč, podpredsednica tukajšnjega Katoliškega prosvetnega društva. Mlademu in značajnemu paru želimo obilo nebeskega blagoslova!

**Brežice ob Savi.** Od 21. do 28. t. m. se vrši v župni cerkvi sv. misijon. Vodijo ga misijonarji iz Ljubljane.

## Iz gospodarskega polja.

**Kmetijska podružnica Maribor in okoliš** naznanja svo jim udom, da se bo udeležila vinskega sejna, ki se bo vršil dne 22. in 23. marca v St. Ilju v Slov. gor. Udje, ki nameravajo tam ponuditi svoj pridelek na prodaj, naj to takoj javijo načelniku podružnice (Gabriel Majcen, profesor v p. Maribor), ker morajo v St. Ilju že sedaj vedeti, koliko bo ponudnikov. Ta prijava naj obsega: 1. ime ponudnikovo, 2. hišnišče, 3. vrh, na katerem je vino zraslo, 4. vrsto vina (ali mozelc ali beli burgundec ali mešanec itd), 5. letnik, 6. množino, 7. ceno. Opozorja se, da se bodo na sejem pripustila samo zdrava vina ter da bo vsa vposlana vina posebna komisija tri dni pred sejmom prekusila. Na sejem bo treba postaviti le nekoliko butelj. Več o tej stvari se bo udom pravočasno naznanilo. — Načelstvo.

**Kam z vinom?** (Dopis iz Haloz.) Imamo ga mnogo, a kupcev ni. V jesen jih je odganjalo deževje, potem huda zima, ko so bila vna pota ledena, zdaj pa znano mastno hudo hladno. Kdor je blizu ceste, je lahko prodal, kdor

je v hribih, še hrani vino. Denarja primanjkuje, vse zdihuje. Cena vina je od 18 do 36 kron. Pridi skoro, suhe pomlad, da se bo po Halozah zopet razlegala: »Furmani mi vozijo en glazek sladkega vinca; čeravno blato mastno je, opešala ni živinca. Juhuh, juhuh!»

**Licencovanje in premovanje plemenskih bikov** za ptujski okraj se vrši dne 8. marca t. l. za levi breg in dne 9. marca za desni breg Drave. Licencovanje se vrši v Ptuj na sejnišču s pričetkom ob 8. uri zjutraj. — Premovanje se določene sledeče premije: a) državne 3 po 500 din. in 7 po 400 din., b) okrajne 10 po 300 din. in 10 po 200 din. Plača se tudi prigon. Premovali se bodo biki priznanih pasem in sicer: pincgavske, pomurske in marijadvorske. Prignati se morajo vsi biki od 15 mesecev strosti. — V Ptuj na sejnišču dne 8. in 9. marca ob priliki licencovanja se vrši tudi plemenski sejm za nakup in prodajo plemenskih bikov domače reje ter pasme: pincgavske, pomurske in marijadvorske. Določene so za nakup državne in okrajne subvencije. Ako ne bo dovolj domačih bikov, tedaj se bo izvršil nakup po drugih okrajih. Prijave sprejema okrajni zastop Ptuj. — Istotam se sprejemajo tudi prijave za nakup in prodajo plemenskih merjascev. Tudi za ta nakup so določene državne in okrajne nakupne subvencije.

**Živinoreško posvetovanje** se vrši v Ptuj 25. febr. v mestni dvorani ob 10. uri. Posvetovanje je sklical okrajni zastop ptujski ter povabil oblasti, občine in živinorejce. Na tem zborovanju se hočejo določiti smernice za izboljšanje živinoreje v ptujskem okraju, ki je vsled vojnih razmer padla na zelo nizko stopnjo. Okraj je obdan od vseh strani z govejo živino različnih pasem, zato mora zavzeti primerno stališče, da prizna samo gotove in najboljše za svoj okraj.

**Shod za elektrifikacijo Spodnjega Ptuijskega polja** se je vršil pred kratkim pri Sv. Marjeti niže Ptuj v gostilni g. Mikla. Zborovanje je bilo precej živahno, ko so se prešetavale dobre in slabe strani te toliko potrebne naprave. Največ preglastic dela občutno denarno obremenjenje tukajšnjih, v ta namen v postev prihajajočih kmetijskih gospodarstev. Vendar pa, ker ni pričakovati, da bi se stroški napeljava sorazmerno znižali, ako bi se ta reč odložila za pozneje, je najboljša, da se ta zadeva več ne zavlačuje. Zato je najpametnejše, da takoj ustanovimo električne zadruge. Le potem bo mogoče to akcijo nadaljevati. Zatorej, smarječani, pokazimo, da gremo s tokom časa!

**Kmetijska podružnica v Ljubnem** je priredila 8dnevni poučni tečaj o kmetijstvu. Tečaj je otvoril g. načelnik Iv. Kopužar, ki pozdravi najprvo g. predavatelja in udeležence. Nato se g. sreski ekonom Lap zahvali za pozdrav in prične predavati o sadjereji, g. inženier Koprivnišek o znanstvu kmetijstva, g. živinozdravnik o živinoreji in o zdravstvu, g. nadučitelj Rajner o knjigovodstvu in g. dr. Rak o porodstvu. Udeležilo se je tečaja dnevno 40 oseb, med temi je bilo tudi udeležencev od Sv. Frančiška. Ob sklepu tečaja dne 13. t. m. se g. pospeševatelj te prireditve Josip Tesovnik v imenu vseh udeležencev iskreno zahvali vsem predavateljem in zaključil tečaj.

**Pri nakupu jajc za valjenje** je paziti na sledeče: Kurjeja prodajalca mora biti vsaj v vseh glavnih pasemskih znakih čista in čimbolj izednačena. Na vsakih 15 kur mora biti vsaj po en petelin dobrih oblik, če mogoče izven krvnega sorodstva s kokoši in ne več kot tri leta star. Jajca mora biti pravih oblik; izredno podolgovata ali drugače nepravilna oblika se odklanja. Lupina mora biti svetle barve, gladka, snažna in popolnoma nepoškodovana. Močno rjava, umazana ali natrta jajca se ne prevzamejo. Teža jajc naj znaša do 55 do 65 gramov. Zlasti manjša jajca izpod 55 g. a tudi večja nad 65 g. ne pridejo v postev. Zahtevati se mora, da se na vseh jajcih, ki se prodajajo za valenje, napiše dan in mesec, ko so se znesla. Jajca naj bodo čimbolj sveža, največ 10—14 dni stara. Za tako odbrana valilna jajca je plačati seveda za 50 do 100% višje cene od tržnih cen. Valilna jajca iz rejških postaj, ki delajo z zaskopnimi gnezdi, so kot prvovrstna valilna jajca seveda še dražja. Zahtevati pa je, da bodi povsod poleg dneva zapisana tudi številka kokoši, ki je jajce znesla. Prodajalec pa mora jamčiti za to, da bo prodajal prvovrstna valilna jajca samo od mater, ki so dosegle v prejšnji nesni dobi vsaj 120 jajc. Jajca od jarkic pa pridejo le tedaj v postev, če so znesle do 1. februarja vsaj 15 jajc ali do 1. marca 25 jajc. Vsa druga jajca iz rejških postaj spadajo med običajna valilna jajca ne se ne morejo prodajati s pribitkom višjim od 50 do 100% nad tržno ceno. Glede podrobnih navodil in nasvetov se naj vsakdo obrne na pristojnega sreskega ekonomista, kjer izve tudi naslove prodajalcev dobrih valilnih jajc. Valilna jajca, ki so se prenesla ali celo prevažala, morajo pred nasaditvijo 24 ur počivati.

**Mariborski trg** dne 13. februarja 1926. V soboto, dne 6. t. m., je bilo 73 slaninarjev na mariborskem trgu, v soboto, dne 13. t. m., pa jih je bilo celo 80, kar je povzročilo, da so cene svinjini znatno padle. Slaninarji so jo namreč prodajali po 18 do 25 din., slanino pa po 20 do 27 din. kg. Nekateri slaninarji so pa prodajali svinjino celo po 15 do 17.50 din. in tudi slanino ne mnogo dražje. Na debelo se je prodajalo seveda še ceneje. Tudi domači mesarji so prodajali govedino po 8 do 15 (eden celo po 7.50 din.), teletino po 12.50 do 15 din., svinjino po 15 do 20 din. kg. Pa tudi mesni izdelki so bili znatno ceneji. — Vsled slabega vremena je bilo perutnine konu 200 komadov na trgu in kljub temu so bile cene nizke, kakor: piščancem 50 do 70 din. par, kokošem 30 do 60 din. komad, racam, gosim in puranom 50 do 100 din. kom. Domačih zajcev in drugih živali pa ni bilo videti. — Tudi lesene in lončene robe je bilo malo in cene so bile navadne 1 do 100 din. komad. — Glede krompirja, zelenjave in drugih živil in sadja pa je bilo kljub deževnemu vremenu dosti prodajalcev, kakor tudi dosti kupcev na trgu. Cene so bile: krompir 5.50 do 6.50 za metra (7½ kg), solata 1 do 2 dinarja kupček, glavna solata in zelje